

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 552

гр. Пловдив, 04.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ в закрито заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселин Д. Хаджиев

като разгледа докладваното от Веселин Д. Хаджиев Частно наказателно дело № 20225300201132 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 243, ал.4 от НПК.

Образувано е по жалба на Ц.Т. - К., в качеството и на юрисконсулт в ТД на НАП, ИРМ Стара Загора, процесуален представител на Министъра на Финансите, съгласно пълномощно № П – 171/08.03.2022 г. против Постановление от 10.06.2022 г. на Окръжна прокуратура гр. Пловдив за прекратяване на наказателното производство по ДП № 354/2017 г. по описа на Отдел ИП при ОД на МВР - Пловдив, водено за престъпление по чл. 255, ал.3 вр. ал.1, т.7 вр. чл.26, ал.1 от НК.

В жалбата се излагат доводи за необоснованост и незаконосъобразност на атакувания прокурорски акт, като се формулира искането за отмяна на атакуваното постановление и връщане на делото за допълнително разследване.

Настоящата инстанция, след като се запозна с доводите, изложени в жалбата, както и с материалите по делото и след като провери изцяло правилността на атакувания прокурорски акт, намира подадената жалба за **ОСНОВАТЕЛНА**, макар и по различни съображения от изложените в същата.

Досъдебно производство № 354/2017 г. по описа на Отдел ИП при ОД на МВР – Пловдив е образувано на 02.08.2017 г. по реда на чл.212, ал.1 от НПК срещу неизвестен извършител за това, дали за периода 01.01.2015 г. - 30.09.2015 г. в гр. Пловдив, в качеството на представляващ търговско дружество „***“ ЕООД, при условията на продължавано престъпление, е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - около 187 хиляди лева, като е приспадал неследващи се данъчни кредити - престъпление по чл.255 ал.3 вр.ал.1 т.7 вр.чл.26 ал.1 от НК.

В хода на проведеното разследване са приобщени множество доказателствени материали – разпитани са свидетели, приложени са многобройни писмени доказателства.

След приключване на разследването в процесуалния стадий на "Действия на прокурора след завършване на разследването", ръководно-решаващият орган е приел, че липсват данни за извършено престъпление, поради което с постановление е прекратил наказателното производство. След внимателно запознаване с посочения акт на прокурора, жалбата до съда и приобщения в хода на разследването доказателствен материал, настоящият състав констатира, че постановлението страда от сериозни недостатъци, които обективно препятстват осъществяването на пълноценен съдебен контрол по същество.

Съобразно разпоредбата на чл.199, ал.1 от НПК, в досъдебното производство прокурорът и разследващите органи се произнасят с постановления, а съгласно ал.2 всяко постановление съдържа: данни за времето и мястото на издаването му, за органа, който го издава, за делото, по което се издава; мотиви; диспозитив и подпис на органа, който го издава.

В хода на разследването по досъдебното производство са събрани 16 тома материали и са разпитани над 40 свидетели. На практика в постановлението липсват мотиви, липсва какъвто и да е анализ на събраните по делото доказателства.

В процесното постановление, предмет на проверка в настоящото производство, наблюдаващият прокурор не е изложил пълноценна фактическа обстановка.

В постановлението за прекратяване на наказателното производство е посочена историята „***“ ЕООД и това, че на дружеството е извършена данъчна ревизия по реда на ЗДДС за периода от 01.01.2015 г.-30.09.2015 г. Посочено е още, че счетоводството се е осъществявало от ЕТ „***“ с Булстат ***, от лицето Г.Б.К. с електронен адрес за кореспонденция — ***. СД по ЗДДС били подавани с квалифициран електронен подпис с титуляр ЕТ „***“. Данъчната ревизия е била назначена със Заповед за възлагане № ***/25.11.2015 и изменена със Заповед № ***/03.10.2016. Бил определен екип от ревизори в състав гл. инспектор по приходите Е.Ц. /*** на ревизионното производство/ и *** по приходите П.М., който да извърши данъчна ревизия на данъчно задълженото лице „***“ ЕООД.

Предметът на ревизията бил законосъобразно ли е било упражненото от задълженото лице „***“ ЕООД право на приспадане на данъчен кредит по смисъла на Закона за данък върху добавена стойност за периода: 01 януари 2015 г. - 30 септември 2015 г. В тази връзка с цел установяването на фактическото изпълнение на сделките декларирани в справки декларации на „***“ ЕООД за процесните данъчни периоди са били изискани доказателства, както от доставчиците така и от процесното дружество.

На основание чл. 45 от ДОПК били извършени насрещни проверки на данъчно задължени лица, които са били доставчици на стоките и услугите на „***“ ЕООД. Съставени били Протоколи за извършените насрещни проверки, съответно Протокол № ***/02.02.2016г. и Протокол № ***/11.02.2016 г.

Ревизиращият екип е приел, че данъкът се явява начислен неоснователно тъй като не е могло да се потвърди безспорно и категорично /по смисъла на чл.6, ал.1 от ЗДДС/ прехвърлянето на собствеността върху стоките, както и услугите описани във фактурите издадени на „***“ ЕООД от дружествата „***“ ЕООД и „***“ ЕООД.

В тази връзка на основание чл.70 ал.5 от ЗДДС приходната агенция не е признала правото на „***“ ЕООД за приспадане на данъчен кредит в размер на 43 893,19 лв. по фактури издадени от „***“ ЕООД и в размер на 143 827,43 лв. по фактури издадени от „***“ ЕООД.

Издаден бил Ревизионен акт № ***/27.01.2017 г., връчен на ревизираното лице по законоустановения ред на 08.03.2017 г., като същият не е бил оспорен от страна на дружеството и е влязъл в законна сила. Задълженията на „***“ ЕООД определени по силата на съставения Ревизионен Акт са в общ размер от 187 720,62 лв.

В постановлението е посочено, че тъй като към момента на приключване на ревизионното производство не са били представени в пълен обем изисканите от страна на органа по приходите документи, справки и писмени обяснения, не могъл да бъде установен характера на доставките, вида на получените стоки и услуги, а също налице ли е правото на приспадане на данъчен кредит.

Същевременно наблюдаващият прокурор не е посочел дали такива конкретни доказателства, които да установяват характера на доставките, вида на получените стоки и реалното извършване на доставките са събрани в хода на досъдебното производство. Както правилно е посочено в жалбата, налице са кратки „мотиви“ без да се обоснове необходимия извод за наличие на преки доказателства за фактическо извършване на доставките на стоки и косвени доказателства за реалност на доставките - доказателства за последваща реализация на получените стоки, наличие на материална и кадрова обезпеченост на доставчиците. Не са посочени и анализирани конкретни документи, доказващи фактическо приемо-предаване на стоките - договори, протоколи, стокови разписки, товарителници и т.н., нито се съдържат данни за свидетелски показания на лица, участвали в приемо-предаване на стоките.

Прокурора е посочил че според Тълкувателно решение № 1/2009 г. по тълкувателно дело № 1 по описа за 2009 г. на ВКС, наказателното производство и ревизионното производство по установяване на данъчни задължения са независими едно от друго и липсва взаимна обусловеност между тях. Извършването на данъчна ревизия и издаването на ревизионен акт не е необходима предпоставка за определяне на данъчното задължение по чл. 255 от НК и за ангажиране на наказателната отговорност по тези норми на закона. В този смисъл изводите на ревизиращите органи не обвързвали органите на досъдебното производство, които чрез способите за събиране на доказателства при спазване принципите за обективност, всеостранност и пълнота на доказателствата, следва да установят обективната истина по делото. Междувременно съгласно разпоредбата на чл.127, ал.1 от НПК /изм.,

бр. 44 от 2018 г./, писмени доказателствени средства освен посочените са и ревизионните актове, с които са установени данъчни задължения и задължения за задължителни осигурителни вноски и приложените към тях ревизионни доклади. Безспорно съгласно ал.2 на посочената разпоредба обвинението и присъдата не могат да се основават само на тях, но прокурора е следвало да изложи съображения защо не приема отразените в ревизионния акт констатации и да ги съпостави с останалите събрани по делото доказателства. Липсва какъвто и да е коментар на тези констатации. На практика в постановлението за прекратяване на наказателното производство е посочено общо, че приходната агенция не е признала правото на „***“ ЕООД за приспадане на данъчен кредит в размер на 43 893,19 лв. по фактури издадени от „***“ ЕООД и в размер на 143 827,43 лв. по фактури издадени от „***“ ЕООД, а е следвало да изложи съображения за всяка сделка. Всички доказателства касаещи конкретна сделка подлежат на преценка и анализ от страна на органа по приходите с оглед установяване на нейната действителност, признаване или непризнаване на съответните приходи или разходи, произтичащи от тази сделка при данъчна ревизия. В следствие това е задължение и на прокурора при преценката налице ли са доказателства за извършено престъпление по чл.255 от НК или друго престъпление от общ характер.

След това за да приеме, че не са събрани доказателства от който да се установява извършено престъпление, наблюдаващият прокурор е посочил в постановлението избирателно от множеството материали по досъдебното производство единствено заключението на назначената съдебно счетоводна експертиза и показанията на шест свидетели /Г.К., С.Д., С.К., Б.С., В.Г. и Б.А./, които кредитира. Същевременно не е посочено какво е съдържанието на заключението на вещото лице. Не е посочено и какво е съдържанието на показанията на посочените шест свидетели освен, че са заявили, че доставките са реални, като е убягнало от вниманието на прокурора, че счетоводителката на „***“ ЕООД, св.Г.К., която няма данни да е участвала при фактическото извършване на доставките има обвързаности с дружествата от чийто доставки се претендира данъчен кредит - „***“ ЕООД и „***“ ЕООД. Това важи и по отношение на свидетелите С.Д. - предишен едноличен собственик на „***“ ЕООД и С.К. - снаха на Г.К.. Връзките между трите дружества „***“ ЕООД, „***“ ЕООД и „***“ ЕООД и физическите лица са подробно разгледани в издадения ревизионен доклад №***/16.11.2016 г., но въобще не са посочени и обсъдени от прокурора и взети предвид при преценка на доказателствата и защо при това положение се кредитират. Така например, както е посочено в процесната жалба и трите дружества имат еднакъв електронен адрес, а документи към НАП са подавани от трите дружества чрез квалифициран електронен подпис на Г.К.. Управител на „***“ ЕООД е била А.И.К. - свекърва на Г.К..

Показанията на посочените шест свидетели не са съпоставени по никакъв начин с показанията на останалите около четиридесет свидетели и най вече с показанията на двамата свидетели Е.Ц. /*** на ревизионното производство/ и *** по приходите П.М., който са извърши данъчна ревизия на

данъчно задълженото лице „***“ ЕООД и в показанията на който се съдържат данни за извършено данъчно престъпление. Свидетелските показания не са съпоставени и със събраните по делото писмени доказателства.

Всъщност в заключение, при постановяването на своя акт, прокурора не е изложил изводите си за фактите по делото - възприетата от него за доказана фактическа обстановка по делото, доколкото в този акт липсва изобщо произнасяне кои факти се приемат за доказани и безспорно установени и въз основа на какви доказателства и доказателствени средства. Събраните по досъдебното производство доказателства изобщо не са обсъдени в тяхната взаимовръзка и обусловеност, включително и с оглед тяхната противоречивост, отсъства какъвто и да било анализ и оценка на всяко едно от тях. Проверяването постановление не съдържа дори и формално изброяване на събраните гласните и писмени доказателствени средства по делото и установените от всеки един от тези източници факти, липсват съждения какви са приетите за установени констатации по тези факти.

Обосноваността на един такъв акт предполага излагане на фактически и правни съображения на база на всички събрани в хода на разследването доказателства, а не на отделни такива който обслужват определена теза.

Неизпълнението на тези задължения от страна на наблюдаващия на прокурора, не позволява да бъде извършена проверка от съда на действителната му воля, на съдържанието и начина на взетото от него решение, като от процесуалноправна гледна точка това съставлява липса на мотиви.

Едва след полагане на всички необходими процесуални усилия за изясняване на правнорелевантните факти и тяхното обсъждане в контекста на всички събрани по досъдебното производство доказателства е възможно да се направи нова преценка относно основните въпроси от предмета на доказване. Към настоящия момент изводът, направен от държавното обвинение, е прибързан, респективно необоснован.

Изложеното налага отмяна на атакуваното постановление и връщане на делото на прокурора за изпълнение на горните указания.

Ето защо съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Постановление от 10.06.2022 г. на Окръжна прокуратура гр. Пловдив за прекратяване на наказателното производство по ДП № 354/2017 г. по описа на Отдел ИП при ОД на МВР - Пловдив, водено за престъпление по чл. 255, ал.3 вр. ал.1, т.7 вр. чл.26, ал.1 от НК.

ВРЪЩА делото на Окръжна прокуратура - Пловдив за изпълнение на дадените указания.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок от получаване на съобщение, че е изготвено пред Пловдивски апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____